

Sygn. akt II Cz 504/14

POSTANOWIENIE

Dnia 29 kwietnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Iwona Siuta

Sędziowie: SO Mariola Wojtkiewicz (spr.)

SO Marzenna Ernest

po rozpoznaniu w dniu 29 kwietnia 2014 roku w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku wierzycieli (...) w S.i R. K.,

przy udziale dłużnika L. P.

o rozstrzygnięcie zbiegu egzekucji

na skutek zażalenia dłużnika na postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin - Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z dnia 30 grudnia 2013 r., w sprawie o sygn. akt IX Co 3582/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSO Marzenna Ernest SSO Iwona Siuta SSO Mariola Wojtkiewicz

Sygn. akt II Cz 504/14

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 30 grudnia 2013 r. Sąd Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie Wydział IX Egzekucyjny, odrzucił zażalenie dłużnika L. P. z dnia 28 sierpnia 2013 r. na postanowienie z dnia 01 sierpnia 2013 r.

W uzasadnieniu Sąd I instancji wskazał, iż zażalenie na postanowienie zostało wprawdzie wniesione w terminie ale zawierało braki formalne do których usunięcia skarżący został zobowiązany, a które nie zostały uzupełnione.

Mając powyższe na uwadze Sąd odrzucił zażalenie jako nieopłacone.

Z powyższym rozstrzygnięciem nie zgodził się dłużnik, który w wywiedzionym zażaleniu zaskarżył je w całości wnosząc o uchylenie zaskarżonego postanowienia w przedmiocie odrzucenia zażalenia oraz zasądzenie od wierzyciela na swoją rzecz kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu skarżący podniósł, iż postanowieniem z dnia 09 lipca 2013 r. w sprawie o sygn. akt IX Co 3582/13 Sąd Rejonowy Szczecin - Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie Wydział IX Egzekucyjny rozstrzygnął zbieg egzekucji administracyjnej i sądowej, prowadzonych przez (...) w S.i Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w (...) W. G. do wiarygodności dłużnika z rachunku bankowego w (...) S.A. z siedzibą w W. w ten sposób, że dalsze łączne prowadzenie obu egzekucji powierzył Komornikowi Sądowemu przy Sądzie Rejonowym w (...) W. G. w trybie

przewidzianym dla egzekucji sądowej oraz utrzymał w mocy wszystkie czynności dokonane przez (...)w S.. Skarżący wskazał, iż na to postanowienie wniósł w dniu 30 lipca 2013 r. zażalenie, które zostało odrzucone przez Sąd postanowieniem z dnia 01 sierpnia 2013 r. Skarżący stwierdził, iż na powyższe postanowienie w dniu 30 sierpnia 2013 r. wywiódł zażalenie, które zostało odrzucone postanowieniem z dnia 30 grudnia 2013 r.

W ocenie skarżącego zaskarżone postanowienie z dnia 30 grudnia 2013 r. dotyczące odrzucenia zażalenia z dnia 28 sierpnia 2013 r. jest całkowicie wadliwe i jako takie powinno zostać uchylone przez Sąd II instancji. Skarżący podkreślił, iż nie został bowiem należycie pouczony o możliwości i terminie wniesienia zażalenia na postanowienie z dnia 01 sierpnia 2013 r., gdyż do postanowienia z dnia 01 sierpnia 2013 r. nie dołączono żadnej dodatkowej informacji o sposobie wniesienia środka zaskarżenia. Skarżący dodał, iż w tym stanie rzeczy żywił głębokie przekonanie, że wywiedzione przez niego zażalenie będzie w pełni skuteczne. Zaznaczył, iż w przedmiotowej sprawie występuje bez profesjonalnego pełnomocnika a także nie posiada wiedzy prawniczej niezbędnej do skutecznego podejmowania czynności procesowych a jednocześnie jego sytuacja materialna jest na tyle trudna, że nie ma on również możliwości skorzystania z usług profesjonalisty w osobie radcy prawnego czy adwokata. Skarżący nadmienił iż nie może ponosić negatywnych konsekwencji w związku z brakiem pouczenia go o terminie do wniesienia środka zaskarżenia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie. W ocenie Sądu Okręgowego zażalenie dłużnika na postanowienie z dnia 1 sierpnia 2013 roku podlegało odrzuceniu, aczkolwiek z innych przyczyn aniżeli te wskazane w uzasadnieniu Sądu Rejonowego.

Zgodnie z art. 394 § 1 k.p.c. zażalenie do sądu drugiej instancji przysługuje na postanowienia sądu pierwszej instancji kończące postępowanie w sprawie, a ponadto na postanowienia sądu pierwszej instancji i zarządzenia przewodniczącego enumeratywnie wskazane w przepisie art. 394 § 1 pkt 1-12 k. p. c. Termin do wniesienia zażalenia jest tygodniowy i biegnie od dnia doręczenia postanowienia, a gdy postanowienie zapadło na rozprawie i strona nie zażądała jego doręczenia w terminie tygodniowym od jego ogłoszenia.

Jak wynika z akt sprawy, postanowienie Sądu I instancji z dnia 1 sierpnia 2013 roku o odrzuceniu zażalenia dłużnika na postanowienie z dnia 9 lipca 2013 roku, zostało doręczone skarżącemu wraz z uzasadnieniem i pouczeniem o przysługującym mu zażaleniu w piątek dnia 16 sierpnia 2013 roku (k. 38 vide). Termin do wniesienia zażalenia upływał dłużnikowi w dniu, który nazwą odpowiada początkowemu dniowi terminu, to jest w piątek dnia 23 sierpnia 2013r. (art. 165 § 1 k.p.c. w związku z art. 112 k.c.) Dłużnik nie wniósł zażalenia w tym terminie. Zażalenie nadał w placówce pocztowej dopiero dnia 30 sierpnia 2013 roku, a zatem już po upływie ustawowego terminu. (k. 42). W okolicznościach sprawy zbędnym było wezwanie dłużnika do uzupełnienia spóźnionego zażalenia, gdyż i tak zażalenie podlegało odrzuceniu.

Chybione są wywody skarżącego, dotyczące błędnego pouczenia o możliwości i terminie zaskarżenia, czy też o braku wiedzy skarżącego i jego działaniu bez profesjonalnego pełnomocnika, skoro takie pouczenie zostało mu udzielone. (k. 33).

Z przepisu art. 397 § 2 k. p. c. w zw. z art. 370 k. p. c. wynika, że Sąd ma obowiązek odrzucić na posiedzeniu niejawnym zażalenie wniesione po upływie przepisanego, co też zostało uczynione zaskarżonym postanowieniem. Pomimo zatem wadliwej argumentacji postanowienie Sądu Rejonowego odpowiada prawu i nie ma podstaw jego do zmiany czy też uchylecia, zatem Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c., w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., oddalił zażalenie dłużnika.

(...)

(...)

(...)

(...)

(...);

(...)

(...)

(...);

(...)

(...)

(...)

(...)